

door de ramp worden getroffen daarvan onverwijld in kennis, evenals, wanneer de gevolgen aanzienlijk kunnen zijn, de Commissie.

De eerste alinea is niet van toepassing indien aan de verplichting tot kennisgeving reeds is voldaan op grond van andere Uniewetgeving, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie of van bestaande internationale overeenkomsten.

2. Wanneer binnen de Unie een ramp plaatsvindt of dreigt plaats te vinden die waarschijnlijk zal leiden tot een verzoek om bijstand van één of meer lidstaten, brengt de lidstaat waar de ramp plaatsvindt of dreigt plaats te vinden de Commissie er onverwijld van op de hoogte wanneer een mogelijk verzoek om bijstand via het ERCC kan worden verwacht, zodat de Commissie zo nodig de overige lidstaten kan inlichten en haar bevoegde diensten in staat van paraatheid kan brengen.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde kennisgevingen gebeuren zo nodig via het CECIS.

Artikel 15

Respons bij rampen binnen de Unie

[1. *Vervangen bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 9* (Pbl. 20.03.2019) - Wanneer binnen de Unie een ramp plaatsvindt of dreigt plaats te vinden, kan de getroffen lidstaat via het ERCC om bijstand verzoeken. Dit verzoek dient zo concreet mogelijk te zijn. Een verzoek om bijstand komt te vervallen na een maximum van 90 dagen, tenzij nieuwe elementen bij het ERCC worden ingediend die de noodzaak van voortgezette of aanvullende bijstand rechtvaardigen.]

2. In uitzonderlijke situaties waarin sprake is van een verhoogd risico, kan een lidstaat ook verzoeken om bijstand in de vorm van het vooraf, voor beperkte duur, opslaan van responscapaciteit.

3. Na ontvangst van een verzoek om bijstand gaat de Commissie onverwijld over tot, voor zover van toepassing,

a) het doorzenden van het verzoek naar de contactpunten van andere lidstaten;

b) het verzamelen, samen met de getroffen lidstaat, van gevalideerde informatie over de situatie en het doorgeven van die informatie aan de lidstaten;

c) het in overleg met de verzoekende lidstaat maken van aanbevelingen voor de verlening van bijstand via het Uniemechanisme, die gebaseerd zijn op de behoeften ter plaatse en de desbetreffende vooraf opgestelde plannen, als bedoeld in artikel 10, lid 1, en het doen van een verzoek aan de lidstaten om specifieke capaciteiten in te zetten, alsmede het faciliteren van de coördinatie van de vereiste bijstand; en

d) het nemen van aanvullende maatregelen om de coördinatie van de respons te vergemakkelijken.

4. Een lidstaat die via het Uniemechanisme om bijstand wordt verzocht, bepaalt onverwijld of hij de vereiste bijstand kan geven en stelt de verzoekende lidstaat via het CECIS van zijn besluit in kennis, met vermelding van de omvang, de voorwaarden en, in voorkomend geval, de kosten van de bijstand die kan worden gegeven. Het ERCC houdt de lidstaten op de hoogte.

5. De verzoekende lidstaat heeft de leiding over de bijstandsinterventies. De autoriteiten van de verzoekende lidstaat stellen richtsnoeren vast voor en bakenen de eventuele grenzen af van de taken waarvoor modules en andere responscapaciteiten worden ingezet. De concrete invulling van deze taken valt onder de verantwoordelijkheid van de daartoe door de bijstandverlenende lidstaat aangewezen persoon. De verzoekende lidstaat kan ook verzoeken om de inzet van een deskundigenteam dat helpt bij de analyses of het verzorgen van de coördinatie ter plaatse (tussen de teams van de lidstaten), of technisch advies verstrekt.

6. De verzoekende lidstaat neemt passende maatregelen om het verlenen van gastlandondersteuning voor de inkomende hulp te faciliteren.

7. De rol van de Commissie als beschreven in dit artikel doet geen afbreuk aan de bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de lidstaten voor hun teams, modules en andere ondersteuningscapaciteiten, waaronder militaire vermogens. Met name geeft de coördinatie door de Commissie geen aanleiding tot het geven van bevelen aan en het uitoefenen van toezicht op teams, modules en andere steun van de lidstaten, die op vrijwillige basis worden ingezet in overeenstemming met de coördinatie op het niveau van het hoofdkwartier en ter plaatse.

Artikel 16

Bevorderen van samenhang in de respons op rampen buiten de Unie

1. [Vervangen bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 10) (Pbl. 20.03.2019) - Wanneer buiten de Unie een ramp plaatsvindt of dreigt plaats te vinden, kan het betrokken land via het ERCC om bijstand verzoeken. Er kan ook om bijstand worden verzocht via of door de Verenigde Naties, een VN-organisatie of een andere bevoegde internationale organisatie. Een verzoek om bijstand komt te vervallen na een maximum van 90 dagen, tenzij nieuwe elementen bij het ERCC worden ingediend die de noodzaak van voortgezette of aanvullende bijstand rechtvaardigen.

2. Interventies als bedoeld in dit artikel, kunnen hetzij als autonome bijstandsinterventie, hetzij als bijdrage tot een door een internationale organisatie geleide interventie worden uitgevoerd. De coördinatie door de Unie wordt volledig geïntegreerd in de algemene coördinatie door het Bureau voor de Coördinatie van Humanitaire Aangelegenheden van de Verenigde Naties (OCHA), waarbij de leidende rol van deze organisatie in acht wordt genomen. In geval van door de mens veroorzaakte rampen of complexe noodsituaties, ziet de Commissie toe op de conformiteit met de Europese consensus over humanitaire hulp^(*), en het respect voor de humanitaire beginselen.]

(*) PB C 25 van 30.01.2008, blz. 1.

3. De Commissie bevordert de samenhang in de bijstandverlening met de volgende acties:

a) onderhouden van een dialoog met de contactpunten van de lidstaten om ervoor te zorgen dat via het Uniemechanisme een effectieve en samenhangende Uniebijdrage inzake rampenrespons wordt geleverd tot de algehele noodhulpinspanning, in het bijzonder door:

i) de lidstaten onverwijld in kennis te stellen van de volledige inhoud van bijstandsverzoeken;

ii) het ondersteunen van een gemeenschappelijke situatie- en behoeftenanalyse, het verstrekken van technische bijstand en/of het faciliteren van de bijstandcoördinatie ter plaatse door een team van deskundigen op het gebied van civiele bescherming dat ter plaatse aanwezig is;

iii) het delen van relevante evaluaties en analyses met alle betrokken actoren;

iv) het verstrekken van een overzicht van de bijstand die door lidstaten en andere actoren wordt aangeboden;

v) het verstrekken van advies over het soort bijstand dat nodig is, zodat de verleende bijstand in overeenstemming is met de behoeftesanalyses; en

vi) het verlenen van bijstand bij het oplossen van praktische moeilijkheden bij de aanvoer van hulp, op terreinen zoals doorvoer en douane;

b) waar mogelijk in samenwerking met het getroffen land, onmiddellijk maken van aanbevelingen op basis van de behoeften ter plaatse en van de nodige vooraf ontwikkelde plannen, doen van een verzoek aan de lidstaten om specifieke capaciteiten in te zetten en faciliteren van de coördinatie van de gevraagde bijstand;

c) onderhouden van contacten met het getroffen land over technische details, zoals de precieze behoefte aan bijstand, de aanvaarding van aangeboden bijstand en de praktische regeling van de lokale ontvangst en distributie van de bijstand;

d)onderhouden van contacten met of ondersteunen van OCHA en samenwerken met andere betrokken actoren die bijdragen tot de algehele noodhulpinspanning, om te komen tot maximale synergie en complementariteit en om overlappingsen en lacunes te voorkomen; en

e)onderhouden van contacten met alle relevante actoren, met name in de eindfase van de bijstandsinterventie in het kader van het Uniemechanisme, om een probleemloze overdracht te bevorderen.

4. Onverminderd de rol van de Commissie zoals omschreven in lid 3 en de noodzaak van een onmiddellijke operationele respons in het kader van het Uniemechanisme, stelt de Commissie bij de activering van het Uniemechanisme de Europese Dienst voor extern optreden op de hoogte, zodat de civiele beschermingsoperatie kan verlopen in overeenstemming met de algemene betrekkingen van de Unie met het getroffen land. Overeenkomstig artikel 2 houdt de Commissie de lidstaten volledig op de hoogte.

5. Ter plaatse verlopen de contacten met de regering van het getroffen land in voorkomend geval via de delegatie van de Unie. Zo nodig verstrekt de delegatie van de Unie logistieke ondersteuning aan de deskundigenteams als bedoeld in lid 3, onder a), punt ii).

6. Een lidstaat die via het Uniemechanisme om bijstand wordt verzocht, bepaalt onverwijld of hij de vereiste bijstand kan geven en stelt het ERCC via het CECIS van zijn besluit in kennis, met vermelding van de omvang en de voorwaarden van de bijstand die kan worden gegeven. Het ERCC houdt de lidstaten op de hoogte.

7. Het Uniemechanisme kan ook worden gebruikt voor het verlenen van steun in het kader van civiele bescherming voor consulaire bijstand aan burgers van de Unie die in een derde land in een rampsituatie verkeren, indien de consulaire autoriteiten van de betrokken lidstaten een daartoe strekkend verzoek doen.

8. Op grond van een verzoek om bijstand, kan de Commissie extra ondersteunende en aanvullende maatregelen nemen die nodig zijn om te zorgen voor samenhang in de bijstandverlening.

9. De coördinatie via het Uniemechanisme doet geen afbreuk aan bilaterale contacten tussen lidstaten en het getroffen land, noch aan de samenwerking tussen lidstaten en de Verenigde Naties en andere bevoegde internationale organisaties. Deze bilaterale contacten kunnen worden gebruikt voor het bevorderen van de coördinatie via het Uniemechanisme.

10. De rol van de Commissie als beschreven in dit artikel doet geen afbreuk aan de bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de lidstaten voor hun teams, modules en andere ondersteuning, waaronder militaire capaciteiten. Met name geeft de steun door de Commissie geen aanleiding tot het geven van bevelen aan en het uitoefenen van toezicht op de teams, modules en andere steun van de lidstaten, die op vrijwillige basis worden ingezet in overeenstemming met de coördinatie op het niveau van het hoofdkwartier en ter plaatse.

11. Er wordt gestreefd naar synergie met andere instrumenten van de Unie, in het bijzonder de acties die worden gefinancierd krachtens Verordening (EG) nr. 1257/96. De Commissie zorgt voor coördinatie tussen de instrumenten en ziet er, waar passend, op toe dat de acties op het gebied van civiele bescherming van de lidstaten die bijdragen tot een ruimere humanitaire respons, voor zover mogelijk uit hoofde van dit besluit gefinancierd worden.

12. Wanneer een beroep gedaan wordt op het Uniemechanisme, houden de lidstaten die bijstand verstrekken, het ERCC volledig op de hoogte van hun activiteiten.

13. De teams en modules van de lidstaten die ter plaatse deelnemen aan de interventie in het kader van het Uniemechanisme onderhouden nauwe contacten met het ERCC en de deskundigenteams ter plaatse, als bedoeld in lid 3, onder a), punt ii).

Artikel 17

Ondersteuning op locatie

1. De Commissie kan een deskundigenteam selecteren, aanwijzen en uitzenden dat is samengesteld uit deskundigen die zijn geleverd door de lidstaten:

- a) in geval van een ramp buiten de Unie als bedoeld in artikel 16, lid 3;
- b) in geval van een ramp binnen de Unie als bedoeld in artikel 15, lid 5;
- c) naar aanleiding van een verzoek om een preventie-expertise overeenkomstig artikel 5, lid 2; of
- d) naar aanleiding van een verzoek om een paraatheidsexpertise overeenkomstig artikel 13, lid 3.

Ter ondersteuning van dit team en ter facilitering van de contacten met het ERCC kunnen deskundigen van de Commissie en andere diensten van de Unie aan het team worden toegevoegd. Deskundigen van VN-OCHA en andere internationale organisaties kunnen aan het team worden toegevoegd om de samenwerking te versterken en behulpzaam te zijn bij gezamenlijke beoordelingen

2. De procedure voor de selectie en benoeming van deskundigen verloopt als volgt:

- a) de lidstaten wijzen deskundigen aan die onder hun verantwoordelijkheid vallen en die kunnen worden ingezet als lid van een deskundigenteam;
- b) de Commissie selecteert de deskundigen voor deze teams en de teamleiders op basis van hun kwalificaties en ervaring, waaronder de opleiding die zij in het kader van het Uniemechanisme hebben gevolgd en ervaring met eerdere missies in het kader van het Uniemechanisme en ander internationaal hulpverleningswerk. De selectie wordt tevens gebaseerd op andere criteria, zoals talenkennis, teneinde ervoor te zorgen dat de teams als geheel beschikken over de vaardigheden die nodig zijn voor een specifieke situatie;
- c) de Commissie wijst de deskundigen/teamleiders voor de missie aan in overeenstemming met de lidstaat waardoor zij zijn voorgedragen.

3. Wanneer een deskundigenteam wordt uitgezonden, bevordert het de coördinatie tussen de interventieteams van de lidstaten en onderhoudt het contacten met de bevoegde autoriteiten van de verzoekende staat, als bepaald in artikel 8, onder d). Het ERCC onderhoudt nauwe contacten met het team en geeft sturing en logistieke ondersteuning.

Artikel 18

Vervoer en uitrusting

1. Bij een ramp binnen of buiten de Unie kan de Commissie de lidstaten ondersteunen bij het verkrijgen van toegang tot uitrusting en vervoermiddelen door

- a) het verstrekken en uitwisselen van informatie over uitrusting en vervoermiddelen die door de lidstaten beschikbaar kunnen worden gesteld, teneinde de bundeling van deze uitrusting en vervoermiddelen te vergemakkelijken;
- b) het bijstaan van lidstaten bij het vaststellen welke vervoermiddelen uit andere bronnen, waaronder de commerciële markt, kunnen worden verkregen, en het bevorderen van de toegang tot deze vervoermiddelen; of
- c) het bijstaan van lidstaten bij het vaststellen van uitrusting die uit andere bronnen, waaronder de commerciële markt, kan worden verkregen.

2. De Commissie kan de door lidstaten verstrekte vervoermiddelen aanvullen door het financieren van aanvullende vervoermiddelen die nodig zijn voor een snelle respons bij rampen.

HOOFDSTUK V

FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 19

Begrotingsmiddelen

1. [Vervangen bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 11) (Pbl. 20.03.2019) - De financiële middelen voor de uitvoering van het Uniemechanisme voor de periode 2014 tot en met 2020 bedragen 574 028 000 EUR in lopende prijzen.

Het bedrag van 425 172 000 EUR in lopende prijzen is afkomstig van rubriek 3 („Veiligheid en burgerschap”) en 148 856 000 EUR in lopende prijzen is afkomstig van rubriek 4 („De EU als mondiale partner”) van het meerjarig financieel kader.]

2. Kredieten die het gevolg zijn van vergoedingen die door begunstigden voor responsacties bij rampen zijn betaald, worden beschouwd als bestemmingsontvangsten in de zin van artikel 18, lid 2, van Verordening (EG, Euratom) nr. 966/2012.

3. De in lid 1 bedoelde financiële middelen zijn ook bestemd voor uitgaven voor voorbereidings-, monitoring-, controle-, audit- en evaluatieactiviteiten die noodzakelijk zijn voor het beheer van het Uniemechanisme en het verwezenlijken van de doelstellingen ervan.

Deze uitgaven kunnen met name betrekking hebben op studies, bijeenkomsten van deskundigen en voorlichtings- en communicatieactiviteiten, waaronder de communicatie over de politieke prioriteiten van de E Unie, voor zover deze verband houden met de algemene doelstellingen van het Uniemechanisme, alsook uitgaven in verband met IT-netwerken voor het verwerken en uitwisselen van informatie (inclusief de koppeling van deze netwerken aan bestaande of toekomstige systemen die zijn of worden opgezet voor het bevorderen van sectoroverschrijdende gegevensuitwisseling en daarmee verband houdende apparatuur), en alle andere uitgaven voor technische en administratieve bijstand die de Commissie voor het beheer van het programma moet doen.

4. De financiële middelen als bedoeld in lid 1 worden voor de periode 2014-2020 toegewezen conform de in bijlage I opgenomen percentages en beginselen.

5. De Commissie herzielt de in bijlage I opgenomen uitsplitsing in het licht van de resultaten van de tussentijdse evaluatie bedoeld in artikel 34, lid 2, onder a). De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 29 bis, indien nodig als gevolg van de resultaten van die evaluatie, gedelegeerde handelingen vast te stellen, ten einde elk van de cijfers in bijlage I met meer dan 8 procentpunten, oplopend tot 16 procentpunten, aan te passen. Die gedelegeerde handelingen worden uiterlijk op 30 juni 2017 vastgesteld.

6. Indien dit in geval een noodzakelijke herziening van de begrotingsmiddelen die beschikbaar zijn voor responsacties om dwingende redenen van urgentie vereist is, is de Commissie bevoegd gedelegeerde handelingen vast te stellen ten einde elk van de cijfers in bijlage I met meer dan 8 procentpunten, oplopend tot 16 procentpunten, aan te passen, binnen de beschikbare begrotingstoewijzingen en volgens de procedure bepaald in artikel 31.

Artikel 20

Algemene acties die in aanmerking komen voor financiële bijstand

De volgende algemene acties komen in aanmerking voor financiële bijstand ter verbetering van preventie van, paraatheid bij en doeltreffende respons op rampen:

a) studies, enquêtes, modellen en scenario's voor het vergemakkelijken van de uitwisseling van kennis, beste praktijken en informatie;

b) opleidingen, oefeningen, workshops, uitwisseling van personeel en deskundigen, creëren van netwerken, demonstratieprojecten en overdracht van technologie;

- c) monitoring, beoordeling en evaluatie;
- d) voorlichting, opleiding en bewustmaking van het grote publiek en daarmee verband houdende acties voor het verspreiden van informatie, teneinde de burgers te betrekken bij het voorkómen en tot een minimum beperken van de gevolgen van rampen in de Unie en Unieburgers te helpen zich doeltreffender en op duurzame wijze te beschermen;
- e) opzetten en beheren van een programma van de lessen die zijn getrokken uit interventies en oefeningen die in het kader van het Uniemechanisme zijn uitgevoerd, onder meer op terreinen die van belang zijn voor preventie en paraatheid; en
- f) communicatieacties en -maatregelen om de bekendheid met de werkzaamheden van de lidstaten en de Unie op het gebied van civiele bescherming, en meer in het bijzonder op het terrein van rampenpreventie, -paraatheid en -respons te vergroten.

[Ingevoegd bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 11) (Pbl. 20.03.2019) –

Artikel 20 bis

Zichtbaarheid en prijzen

1. Elke bijstand of financiering die uit hoofde van dit besluit wordt verstrekt, dient de nodige zichtbaarheid te geven aan de Unie, met inbegrip van nadruk op het logo van de Unie voor de capaciteit die wordt genoemd onder de artikelen 11 en 12 en artikel 21, lid 2, onder c). De Commissie ontwikkelt een communicatiestrategie om de tastbare resultaten van de acties in het kader van het Uniemechanisme onder de aandacht van de burgers te brengen.
2. De Commissie reikt medailles uit om langdurige inzet voor en buitengewone bijdragen aan de civiele bescherming van de Unie te erkennen en te eren.]

Artikel 21

Preventie- en paraatheidsacties die in aanmerking komen voor financiële bijstand

- 1 De volgende preventie- en paraatheidsacties komen in aanmerking voor financiële bijstand:
 - a) de medefinanciering van projecten, studies, workshops, onderzoeken en soortgelijke maatregelen en activiteiten als bedoeld in artikel 5;
 - b) de medefinanciering van collegiale toetsingen als bedoeld in artikel 6, onder j) van artikel 8;
 - c) zorg dragen voor de vervulling van de taken van het ERCC, overeenkomstig artikel 8, onder a);
 - d) voorbereiden van het mobiliseren en uitzenden van de deskundigenteams als bedoeld in artikel 8, onder d), en artikel 17, en ontwikkelen en in stand houden van piekcapaciteit door een netwerk van opgeleide deskundigen van de lidstaten, als bedoeld in artikel 8, onder f);
 - e) opzetten en onderhouden van het CECIS en van andere instrumenten voor communicatie en informatie-uitwisseling tussen het ERCC, de contactpunten van de lidstaten en andere deelnemers in het kader van het Uniemechanisme;
 - f) bijdragen tot de ontwikkeling van transnationale systemen van Europees belang voor opsporing, vroegtijdige waarschuwing en alarmering om snel te kunnen reageren, alsmede bevorderen van het koppelen van de nationale systemen voor vroegtijdige waarschuwing en alarmering aan elkaar en aan het ERCC en het CECIS. Hierbij moet rekening worden gehouden met en voortgebouwd worden op bestaande en toekomstige bronnen en systemen voor informatievergaring, monitoring en detectie;
 - g) plannen van responsoperaties in het kader van het Uniemechanisme, overeenkomstig artikel 10;

- h) ondersteunen van de activiteiten inzake paraatheid, als bedoeld in artikel 13;
 - i) ontwikkelen van de [Europese pool voor civiele bescherming], als bedoeld in artikel 11, overeenkomstig lid 2 van dit artikel.
 - j) [opzetten, beheren en in stand houden van rescEU-capaciteit overeenkomstig artikel 12;]
- Aldus gewijzigd bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 13), a) (Pbl. 20.03.2019)
- i) de behoefte aan nieuwe capaciteit blijkt uit risicobeoordelingen,
 - k) zorgen voor de beschikbaarheid van logistieke ondersteuning voor de deskundigenteams als bedoeld in artikel 17, lid 1,
 - l) faciliteren van de coördinatie van het vooraf opslaan door de lidstaten van responscapaciteit bij rampen binnen de Unie, als bedoeld in artikel 8, onder g); en
 - m) ondersteunen van de verstrekking, op verzoek van een lidstaat, een derde land, de Verenigde Naties of een VN-organisatie, van advies over preventie- en paraatheidsmaatregelen door het uitzenden van een deskundigenteam, als bedoeld in artikel 5, lid 2, en artikel 13, lid 3.

2. Het in aanmerking komen voor financiële bijstand van de actie bedoeld in punt i) van lid 1 wordt beperkt tot:

- a) kosten op het niveau van de Unie voor het opzetten en beheren van de [Europese pool voor civiele bescherming] en de daarmee samenhangende processen, als bedoeld in artikel 11.
- b) de kosten voor de verplichte opleidingscursussen, oefeningen en workshops voor de certificering van de responscapaciteiten die de lidstaten beschikbaar stellen voor de [Europese pool voor civiele bescherming] ("certificeringskosten"). De certificeringskosten bestaan uit een bijdrage in de kosten per eenheid of forfaitaire bedragen per soort capaciteit en kan oplopen tot 100 procent van de kosten die voor financiering in aanmerking komen.
- c) [Vervangen bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 13), b), i) (Pbl. 20.03.2019) – kosten die samenhangen met het verbeteren of herstellen van responscapaciteit tot een staat van paraatheid en beschikbaarheid waardoor deze kan worden ingezet in het kader van de Europese pool voor civiele bescherming, conform de kwaliteitseisen voor de Europese pool voor civiele bescherming en, voor zover van toepassing, de tijdens het certificeringsproces geformuleerde aanbevelingen („aanpassingskosten”). Deze kosten kunnen onder meer kosten omvatten die verband houden met inzetbaarheid, interoperabiliteit van modules en andere responscapaciteit, autonomie, zelfvoorziening, vervoerbaarheid, verpakking en andere noodzakelijke kosten, mits deze specifiek samenhangen met de deelname van de capaciteit aan de Europese pool voor civiele bescherming.

Aanpassingskosten kunnen onder meer omvatten:

- i) 75 % van de voor financiële bijstand in aanmerking komende kosten bij een verbetering, mits dat bedrag niet meer bedraagt dan 50 % van de gemiddelde kosten van de ontwikkeling van de capaciteit, en
- ii) 75 % van de voor financiële bijstand in aanmerking komende kosten bij een herstel.

De responscapaciteit die financiering ontvangt uit hoofde van de punten i) en ii), wordt beschikbaar gesteld als onderdeel van de Europese pool voor civiele bescherming voor een minimale termijn die samenhangt met de ontvangen financiering en varieert tussen drie en tien jaar vanaf de daadwerkelijke beschikbaarstelling als deel van de Europese pool voor civiele bescherming, tenzij de economische levensduur ervan korter is.

De aanpassingskosten kunnen bestaan uit een bijdrage in de kosten per eenheid of uit vaste bedragen per soort capaciteit.]

[d ...]

[...] *Geschrapd bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 13), b), ii)* (Pbl. 20.03.2019)

[3. *Toegevoegd bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 13), c)* (Pbl. 20.03.2019) - De financiële bijstand voor de activiteiten die zijn genoemd in lid 1, onder j), dekt de kosten die noodzakelijk zijn om de beschikbaarheid en inzetbaarheid van rescEU-capaciteit in het kader van het Uniemechanisme te garanderen overeenkomstig de tweede alinea van dit lid.

De Commissie zorgt ervoor dat de in dit lid bedoelde financiële bijstand overeenkomt met minstens 80 % en hoogstens 90 % van de totale geraamde kosten die nodig zijn om de beschikbaarheid en inzetbaarheid van rescEU-capaciteit in het kader van het Uniemechanisme te garanderen. Het resterende bedrag wordt gedragen door de lidstaten waarbij de rescEU-capaciteit is ondergebracht. De totale geraamde kosten voor elke soort rescEU-capaciteit worden bepaald door middel van uitvoeringshandelingen die overeenkomstig artikel 32, lid 1, onder g), worden vastgesteld. Bij het berekenen van de totale geraamde kosten wordt rekening gehouden met de in bijlage I bis vastgestelde categorieën van voor financiële bijstand in aanmerking komende kosten.

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 30 gedelegeerde handelingen vast te stellen tot wijziging van bijlage I bis wat betreft de categorieën van voor financiële bijstand in aanmerking komende kosten.

De in dit lid bedoelde financiële bijstand kan worden geïmplementeerd middels meerjarige werkprogramma's. Voor acties die langer dan één jaar duren, kunnen de begrotingsvastleggingen over jaarlijkse tranches worden verdeeld.

4. Voor capaciteit die is opgezet om te reageren op weinig waarschijnlijke risico's met ernstige gevolgen, zoals gedefinieerd in krachtens artikel 32, lid 1, onder h bis), vastgestelde uitvoeringshandelingen, dekt de financiële bijstand van de Unie alle kosten die nodig zijn om beschikbaarheid en inzetbaarheid te garanderen.

5. De in lid 3 bedoelde kosten kunnen bestaan uit eenheidskosten, vaste bedragen of vaste percentages, bepaald per categorie of soort capaciteit, naargelang het geval.]

Artikel 22

Responsacties die in aanmerking komen voor financiële bijstand

De volgende responsacties komen in aanmerking voor financiële bijstand:

- a) uitsturen van deskundigenteams als bedoeld in artikel 17, lid 1, in combinatie met logistieke ondersteuning en het uitsturen van de deskundigenteams als bedoeld in artikel 8, onder d) en e),
- b) in het geval van een ramp, ondersteuning van lidstaten bij het verkrijgen van toegang tot uitrusting en vervoermiddelen, zoals omschreven in artikel 23; en
- c) op grond van een verzoek om bijstand, het nemen van extra ondersteunende en aanvullende maatregelen die nodig zijn om de respons op de meest doeltreffende wijze te coördineren.

Artikel 23

[Voor financiële bijstand in aanmerking komende acties in verband met uitrusting en operaties]

Aldus gewijzigd bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 14), a) (Pbl. 20.03.2019)

1. De volgende acties komen in aanmerking voor financiële bijstand voor het verschaffen van toegang tot uitrusting en vervoermiddelen in het kader van het Uniemechanisme:

- a) het verstrekken en uitwisselen van informatie over uitrusting en vervoermiddelen die de lidstaten besluiten beschikbaar te stellen, om het bundelen van deze uitrusting en vervoermiddelen te vergemakkelijken;
- b) het bijstaan van lidstaten bij het vaststellen welke vervoermiddelen uit andere bronnen, waaronder de commerciële markt, kunnen worden verkregen, en het bevorderen van de toegang tot deze vervoermiddelen;
- c) het bijstaan van lidstaten bij het vaststellen welke uitrusting uit andere bronnen, waaronder de commerciële markt, kan worden verkregen; en
- d) het financieren van vervoermiddelen die nodig zijn voor een snelle reactie op rampen. Deze acties komen alleen in aanmerking voor financiële steun als aan de volgende criteria is voldaan:
 - i) in het kader van het Uniemechanisme is een verzoek om bijstand gedaan, overeenkomstig de artikelen 15 en 16;
 - ii) de aanvullende vervoermiddelen zijn nodig voor een effectieve rampenrespons in het kader van het Uniemechanisme;
 - iii) de bijstand is in overeenstemming met de door het ERCC vastgestelde behoeften en wordt geleverd overeenkomstig de aanbevelingen van het ERCC betreffende technische specificaties, kwaliteit, tijdstip en voorwaarden voor levering;
 - iv) de bijstand is door het verzoekende land rechtstreeks of via de Verenigde Naties, een VN-organisatie of een andere bevoegde internationale organisatie aanvaard in het kader van het Uniemechanisme; en
 - v) de bijstand vormt een aanvulling, in het geval van rampen in derde landen, op alle humanitaire hulpverlening van de Unie.

[1 bis. Ingevoegd bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 14), b) (Pbl. 20.03.2019) - Het bedrag van financiële bijstand van de Unie voor het vervoer van capaciteit die niet vooraf is toegezegd aan de Europese pool voor civiele bescherming en die wordt ingezet in geval van een ramp of een dreigende ramp binnen of buiten de Unie, bedraagt ten hoogste 75 % van de totale voor financiële bijstand in aanmerking komende kosten.]

2. [Vervangen bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 14), c) (Pbl. 20.03.2019) - De financiële bijstand van de Unie voor capaciteit die vooraf is toegezegd aan de Europese pool voor civiele bescherming, bedraagt ten hoogste 75 % van de kosten die voor de inzet van de capaciteit, met inbegrip van vervoer, noodzakelijk zijn bij een ramp of een dreigende ramp binnen de Unie of een deelnemend land.

3. De financiële bijstand van de Unie voor vervoermiddelen bedraagt ten hoogste 75 % van de totale voor financiële bijstand in aanmerking komende kosten in verband met vervoer van de capaciteit die vooraf is toegezegd voor de Europese pool voor civiele bescherming, indien zij wordt ingezet bij een ramp of een dreigende ramp buiten de Unie als bedoeld in artikel 16.

4. De financiële bijstand van de Unie voor vervoermiddelen mag voorts 100 % dekken van de totale voor financiële bijstand in aanmerking komende kosten als omschreven onder a), b), c) en d), indien dit noodzakelijk is om de bijstand van de lidstaten op een operationeel doeltreffende manier te bundelen en indien de kosten verband houden met een van de volgende zaken:

a) de huur voor korte tijd van opslagcapaciteit om de bijstand van de lidstaten tijdelijk op te slaan teneinde het gecoördineerde vervoer ervan te faciliteren;

b) het vervoer vanuit de lidstaat die de bijstand verstrekt, naar de lidstaat die het gecoördineerde vervoer ervan faciliteert;

c) het herverpakken van de bijstand van de lidstaten om de beschikbare vervoerscapaciteit optimaal te benutten of aan specifieke operationele vereisten te voldoen, of

d) het lokale vervoer, de doorvoer en de opslag van gebundelde bijstand met het oog op een gecoördineerde levering op de eindbestemming in het verzoekende land.

4 *bis*. Indien rescEU-capaciteit overeenkomstig artikel 12, lid 5, voor nationale doeleinden wordt gebruikt, worden alle kosten, waaronder onderhouds- en herstellkosten, gedekt door de lidstaat die de capaciteit gebruikt.

4 *ter*. In geval van inzet van rescEU-capaciteit in het kader van het Uniemechanisme dekt de financiële bijstand van de Unie 75 % van de operationele kosten.

In afwijking van het bepaalde in voorgaande alinea dekt de financiële bijstand van de Unie 100 % van de operationele kosten van de voor weinig waarschijnlijke rampen met ernstige gevolgen nodige rescEU-capaciteit die wordt ingezet in het kader van het Uniemechanisme.

4 *quater*. Voor in artikel 12, lid 10, bedoelde inzet buiten de Unie, dekt de financiële bijstand van de Unie 100 % van de operationele kosten.

4 *quinquies*. Indien de in dit artikel bedoelde financiële bijstand van de Unie niet 100 % van de kosten dekt, wordt het resterende bedrag van de kosten gedragen door de verzoeker van de bijstand, tenzij anders overeengekomen met de lidstaat die bijstand aanbiedt of de lidstaat waarbij de rescEU-capaciteit is ondergebracht.]

5. In het geval van bundeling van vervoer operaties waarbij meerdere lidstaten zijn betrokken, kan een van hen bij het aanvragen van financiële steun het voortouw nemen en om steun voor de gehele operatie vragen.

6. Wanneer een lidstaat de Commissie verzoekt een contract te sluiten voor de levering van vervoer diensten, verzoekt de Commissie om gedeeltelijke vergoeding van de kosten overeenkomstig de in de leden 2, 3 en 4 vermelde financieringspercentages.

7. De volgende kosten komen in aanmerking voor financiële bijstand van de Unie voor vervoermiddelen in de zin van dit artikel: alle kosten die verband houden met de verplaatsing van de vervoermiddelen, met inbegrip van de kosten van alle diensten, honoraria, logistieke en afhandelingskosten, brandstof en mogelijke verblijfskosten, alsmede andere indirecte kosten zoals belastingen, heffingen in het algemeen en doorvoerkosten.

[8. *Toegevoegd bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 14), d*) (Pbl. 20.03.2019) - De vervoerskosten kunnen bestaan uit eenheidskosten, vaste bedragen of vaste percentages, bepaald volgens de categorie van de kosten.]

Artikel 24

Begunstigden

Financiële steun uit hoofde van dit besluit kan worden verleend aan privaats- en publiekrechtelijke rechtspersonen.

Artikel 25

Financieringsvormen en uitvoeringsprocedures

1. De Commissie verleent de financiële bijstand van de Unie overeenkomstig Verordening (EG, Euratom) nr. 966/2012.

2. Financiële bijstand uit hoofde van dit besluit kan alle in Verordening (EG, Euratom) nr. 966/2012 voorziene vormen aannemen, met name subsidies, onkostenvergoedingen, overheidsopdrachten of bijdragen aan trustfondsen.

3. Voor de uitvoering van dit besluit stelt de Commissie jaarlijkse door middel van uitvoeringshandelingen jaarlijkse werkprogramma's vast, uitgezonderd voor acties die vallen onder respons op rampen als omschreven in hoofdstuk IV, die niet op voorhand kunnen worden voorzien. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de onderzoeksprocedure als bedoeld in artikel 33, lid 2. De jaarlijkse werkprogramma's bevatten de doelstellingen, de verwachte resultaten, de uitvoeringsmethode en het totale bedrag dat met de uitvoering is gemoeid. Ook bevatten zij een beschrijving van de te financieren acties, een indicatie van het bedrag dat aan elke actie wordt toegewezen en een indicatief tijdschema voor de uitvoering. Voor de in artikel 28, lid 2, bedoelde financiële bijstand worden in de jaarlijkse werkprogramma's de acties beschreven die voor elk daarin bedoeld land zijn voorzien.

Artikel 26

Complementariteit en samenhang van acties van de Unie

[1. *Vervangen bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 15* (Pbl. 20.03.2019) - Acties waarvoor uit hoofde van dit besluit financiële bijstand wordt verleend, komen niet in aanmerking voor bijstand uit hoofde van andere financiële instrumenten van de Unie. Overeenkomstig artikel 191, lid 1, van Verordening (EU, Euratom) 2018/1046^(*) belet financiële bijstand die op grond van de artikelen 21, 22 en 23 van dit besluit is toegekend, echter niet dat financiële bijstand wordt toegekend ten laste van andere financiële instrumenten van de Unie volgens de daarin vervatte voorwaarden.

De Commissie ziet erop toe dat aanvragers van financiële bijstand uit hoofde van dit besluit, en de ontvangers van die bijstand, haar informatie verstrekken over financiële bijstand uit andere bronnen, inclusief de algemene begroting van de Unie, alsmede over lopende aanvragen voor deze bijstand.

2. Er worden synergieën, complementariteit en meer coördinatie met andere instrumenten van de Unie ontwikkeld, bijvoorbeeld de instrumenten ter ondersteuning van cohesie-, plattelandsontwikkelings-, onderzoeks-, gezondheids-, migratie- en veiligheidsbeleid, alsmede het Solidariteitsfonds van de Europese Unie. Bij optreden in humanitaire crises in derde landen zorgt de Commissie ervoor dat de acties die uit hoofde van dit besluit worden gefinancierd met acties die uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1257/96 worden gefinancierd samenhangend en complementair zijn, en dat die acties in overeenstemming met de Europese consensus over humanitaire hulp worden uitgevoerd.]

(*) Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 (PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1)."

3. Indien bijstand uit hoofde van het Uniemechanisme bijdraagt aan humanitair optreden van de Unie, in het bijzonder in complexe noodsituaties, moeten acties waarvoor financiële bijstand uit hoofde van dit besluit wordt ontvangen, gebaseerd zijn op vastgestelde behoeften en in overeenstemming zijn met de humanitaire beginselen en de beginselen ten aanzien van het gebruik van middelen voor civiele bescherming en militaire middelen, als neergelegd in de Europese consensus over humanitaire hulp.

Artikel 27

Bescherming van financiële belangen van Unie

1. De Commissie neemt passende maatregelen om ervoor te zorgen dat bij de uitvoering van uit hoofde van dit besluit gefinancierde acties de financiële belangen van de Unie worden gevrijwaard door de toepassing van preventieve maatregelen ter voorkoming van fraude, corruptie en andere onwettige activiteiten, door de uitvoering van doeltreffende controles en, indien onregelmatigheden worden vastgesteld, de terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen en, voor zover van toepassing, het opleggen van doeltreffende, evenredige en afschrikkende administratieve en financiële sancties.
2. De Commissie of haar vertegenwoordigers en de Rekenkamer zijn bevoegd om alle begunstigen, contractanten en subcontractanten die uit hoofde van dit besluit financiële middelen van de EU hebben ontvangen, aan de hand van stukken en ter plaatse te controleren.
3. Het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) kan overeenkomstig de bepalingen en procedures van Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁵⁾ en Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad⁽¹⁶⁾, onderzoek uitvoeren, met inbegrip van controles en verificaties ter plaatse, om na te gaan of in verband met een subsidieovereenkomst, een subsidiebesluit of een contract waarvoor uit hoofde van dit besluit financiële bijstand wordt verleend fraude, corruptie of andere onwettige activiteiten hebben plaatsgevonden waardoor de financiële belangen van de Unie zijn geschaad.
4. Onverminderd de leden 1, 2 en 3, bevatten samenwerkingsovereenkomsten met derde landen en met internationale organisaties, contracten, subsidieovereenkomsten en -besluiten die voortvloeien uit de uitvoering van dit besluit, bepalingen die de Commissie, de Rekenkamer en OLAF uitdrukkelijk machtigen om binnen hun respectieve bevoegdheden dergelijke audits en onderzoeken te verrichten.

HOOFDSTUK VI

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 28

Derde landen en internationale organisaties

1. [Vervangen bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 16), a) (Pbl. 20.03.2019) - Het Uniemechanisme staat open voor deelname van:
 - a) de lidstaten van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA) die lid zijn van de Europese Economische Ruimte (EER), overeenkomstig de voorwaarden van de EER-overeenkomst, en andere Europese landen indien overeenkomsten en procedures dit bepalen;
 - b) toetredende landen, kandidaat-lidstaten en potentiële kandidaten overeenkomstig de algemene beginselen en voorwaarden voor de deelname van die landen aan EU-programma's zoals vastgelegd in de desbetreffende kaderovereenkomsten en besluiten van de Associatieraad of overeenkomsten van gelijke strekking.
- 1 bis. De deelname aan het Uniemechanisme omvat de deelname aan de activiteiten ervan overeenkomstig de in dit besluit bepaalde doelstellingen, voorschriften, criteria, procedures en termijnen, en voldoet aan de specifieke voorwaarden die zijn vastgelegd in de overeenkomsten tussen de Unie en het deelnemend land.]
2. Financiële bijstand als bedoeld in artikel 20 en artikel 21, lid 1, onder a), b), f) en h) kan ook worden verleend aan kandidaat-lidstaten en aan potentiële kandidaat die niet aan het Uniemechanisme deelnemen en aan landen die deel uitmaken van het ENB, voor zover deze financiële bijstand een aanvulling vormt op financiering in het kader van een toekomstige wetgevingshandeling van de Unie in verband met de instelling van het instrument voor pretoetredingssteun (IPA II) en een toekomstige

wetgevingshandeling van de Unie in verband met de instelling van het Europees nabuurschapsinstrument.

3. [Vervangen bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 16), b) (Pbl. 20.03.2019) - Internationale of regionale organisaties, of landen die deel uitmaken van het Europese nabuurschapsbeleid kunnen deelnemen aan activiteiten in het kader van het Uniemechanisme indien toepasselijke bilaterale of multilaterale overeenkomsten tussen die organisaties of landen en de Unie in die mogelijkheid voorzien.]

Artikel 29

Bevoegde instanties

Voor de toepassing van dit besluit wijzen de lidstaten de bevoegde instanties aan en stellen zij de Commissie daarvan in kennis.

[Vervangen bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 17) (Pbl. 20.03.2019) -

Artikel 30

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.

2. De bevoegdheid om de in artikel 19, leden 5 en 6, bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie verleend tot en met 31 december 2020.

3. De in artikel 21, lid 3, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van 21 maart 2019.

4. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 19, leden 5 en 6, en artikel 21, lid 3, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

5. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.

6. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.

7. Een overeenkomstig artikel 19, leden 5 en 6, en artikel 21, lid 3, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie heeft medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.]

Artikel 31

Spoedprocedure

1. Gedelegeerde handelingen die overeenkomstig dit artikel worden vastgesteld, treden onverwijld in werking en zijn van toepassing zolang geen bezwaar wordt gemaakt overeenkomstig lid 2. In de kennisgeving van de gedelegeerde handeling aan het Europees Parlement en de Raad wordt vermeld om welke redenen gebruik wordt gemaakt van de spoedprocedure.

2. Het Europees Parlement of de Raad kan overeenkomstig de in artikel 30, lid 5, bedoelde procedure bezwaar maken tegen een gedelegeerde handeling. In dat geval trekt de Commissie de handeling onverwijld in na kennisgeving van het besluit waarbij het Europees Parlement of de Raad bezwaar maakt.

Artikel 32

Uitvoeringshandelingen

1. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast betreffende

a) de interactie van de ERCC met de contactpunten van de lidstaten, zoals voorzien in artikel 8, onder b), artikel 15, lid 3, en artikel 16, lid 3, onder a); alsmede de operationele procedures voor rampenrespons binnen de Unie, zoals voorzien in artikel 15, en buiten de Unie, zoals voorzien in artikel 16, inclusief het bepalen van de relevante internationale organisaties;

b) de componenten van CECIS en de organisatie van informatie-uitwisseling via CECIS, zoals voorzien in artikel 8, onder b);

c) het proces voor de inzet van de deskundigenteams, zoals voorzien in artikel 17;

d) het in kaart brengen van modules, andere responscapaciteit en deskundigen, zoals voorzien in artikel 9, lid 1;

e) de operationele vereisten voor het functioneren en de interoperabiliteit van modules, zoals voorzien in artikel 9, lid 2, met inbegrip van hun taken, capaciteiten, belangrijkste componenten, zelfvoorziening en inzet;

f) de capaciteitsdoelen, de kwaliteits- en interoperabiliteitseisen en de certificerings- en registratieprocedure noodzakelijk voor het functioneren van de [Europese pool voor civiele bescherming], als voorzien in artikel 11, alsmede de financiële regelingen, als voorzien in artikel 21, lid 2;

[g) het opzetten, beheren en in stand houden van rescEU, overeenkomstig artikel 12, inclusief de criteria voor inzetbesluiten, operationele procedures, alsmede de in artikel 21, lid 3, bedoelde kosten;

h) het opzetten en organiseren van een kennisnetwerk op het gebied van Europese civiele bescherming, overeenkomstig artikel 13;

h bis) de in artikel 21, lid 4, bedoelde categorieën weinig waarschijnlijke risico's met ernstige gevolgen en de navenante capaciteit om die te beheersen;

h ter) de criteria en procedures voor het erkennen van langdurige inzet en buitengewone bijdragen aan de civiele bescherming van de Unie, overeenkomstig artikel 20 bis;]

Aldus gewijzigd bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 18) (Pbl. 20.03.2019)

i) de organisatie van de steun voor het vervoer van bijstand, zoals voorzien in de artikelen 18 en 23.

2. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 33, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 33

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité. Het betreft een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing. Indien het comité geen advies uitbrengt, neemt de Commissie de ontwerpuitvoeringshandeling niet aan en is artikel 5, lid 4, derde alinea, van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

[*Vervangen bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 19*] (Pbl. 20.03.2019) -

Artikel 34

Evaluatie

1. Acties waarvoor financiële bijstand wordt verleend, worden regelmatig gemonitord teneinde de uitvoering ervan te volgen.

2. De Commissie dient om de twee jaar bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de operaties en de vooruitgang die in verband met de artikelen 11 en 12 wordt geboekt. Het verslag bevat informatie over de vorderingen met de verwezenlijking van de capaciteitsdoelen en resterende tekorten bedoeld in artikel 11, lid 2, rekening houdend met het opzetten van rescEU-capaciteit overeenkomstig artikel 12. Het verslag biedt ook een overzicht van de budgettaire en kostenontwikkelingen in verband met responscapaciteit, en een beoordeling van de noodzaak deze capaciteit verder te ontwikkelen.

3. De Commissie evalueert de toepassing van dit besluit en verstrekt het Europees Parlement en de Raad uiterlijk 31 december 2023 en vervolgens om de vijf jaar een mededeling over de doeltreffendheid, kosteneffectiviteit en lopende uitvoering van dit besluit, met name wat betreft artikel 6, lid 4, alsmede van rescEU-capaciteit. Die mededeling gaat, waar passend, vergezeld van voorstellen tot wijzigingen van dit besluit.]

HOOFDSTUK VII

SLOTBEPALINGEN

[*Vervangen bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 20*] (Pbl. 20.03.2019) -

Artikel 35

Overgangsbepalingen

Tot 1 januari 2025 kan financiële bijstand van de Unie worden verstrekt om 75 % te dekken van de kosten die moeten worden gemaakt om snelle toegang te garanderen tot nationale capaciteit die overeenkomt met de in artikel 12, lid 2, beschreven capaciteit. Daartoe kan de Commissie de lidstaten directe subsidies toekennen zonder een oproep tot het indienen van voorstellen.

De in de eerste alinea bedoelde capaciteit wordt tot het einde van de overgangperiode aangemerkt als rescEU-capaciteit.

In afwijking van artikel 12, lid 6, wordt het besluit over de inzet van de in de eerste alinea bedoelde capaciteit genomen door de lidstaat die deze als rescEU-capaciteit beschikbaar heeft gesteld. De lidstaat die wegens een binnenlandse noodsituatie, overmacht of, in uitzonderlijke gevallen, ernstige redenen niet in staat is deze capaciteit voor een specifieke ramp beschikbaar te stellen, stelt de Commissie daarvan zo spoedig mogelijk onder verwijzing naar dit artikel in kennis.]

Artikel 36

Intrekking

Beschikking 2007/162/EG, Euratom en Beschikking 2007/779 /EG, Euratom worden ingetrokken. Verwijzingen naar de ingetrokken beschikkingen gelden als verwijzingen naar dit besluit en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage II.

Artikel 37

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op de dag volgende op die van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. Het is van toepassing met ingang van 1 januari 2014.

[*Geschrapt bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 21*] (Pbl. 20.03.2019) -

Artikel 38 [...]

⁽¹⁾ [PB C 277 van 13.9.2012, blz. 164.](#)

⁽²⁾ Besluit 2001/792/EG, Euratom van de Raad van 23 oktober 2001 tot vaststelling van een communautair mechanisme ter vergemakkelijking van versterkte samenwerking bij bijstandsinterventies in het kader van civiele bescherming ([PB L 297 van 15.11.2001, blz. 7](#)).

⁽³⁾ Besluit 2007/779/EG, Euratom van de Raad van 8 november 2007 tot vaststelling van een communautair mechanisme voor civiele bescherming ([PB L 314 van 1.12.2007, blz. 9](#)).

⁽⁴⁾ Besluit 2007/162/EG, Euratom van de Raad van 5 maart 2007 tot instelling van een financieringsinstrument voor civiele bescherming ([PB L 71 van 10.3.2007, blz. 9](#)).

⁽⁵⁾ Besluit 1999/847/EG van de Raad van 9 december 1999 tot vaststelling van een communautair actieprogramma op het gebied van civiele bescherming ([PB L 327 van 21.12.1999, blz. 53](#)).

⁽⁶⁾ Verordening (EG) nr. 1257/96 van de Raad van 20 juni 1996 betreffende humanitaire hulp ([PB L 163 van 2.7.1996, blz. 1](#)).

⁽⁷⁾ Gemeenschappelijke verklaring van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, het Europees Parlement en de Europese Commissie ([PB C 25 van 30.1.2008, blz. 1](#)).

⁽⁸⁾ [PB C 317 van 12.12.2008, blz. 6.](#)

⁽⁹⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren, in het bijzonder overeenkomstig de onderzoeksprocedure ([PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13](#)).

⁽¹⁰⁾ Besluit van de Raad 2007/124/EG van de Raad van 12 februari 2007 tot vaststelling van het specifieke programma Terrorisme en andere aan veiligheid gerelateerde risico's: preventie, paraatheid en beheersing van de gevolgen voor de periode 2007-2013, als onderdeel van het Algemene programma Veiligheid en bescherming van de vrijheden ([PB L 58 van 24.2.2007, blz. 1](#)).

⁽¹¹⁾ Verordening (EG) nr. 1406/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2002 tot oprichting van een Europees Agentschap voor maritieme veiligheid ([PB L 208 van 5.8.2002, blz. 1](#)).

⁽¹²⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 ([PB L 298 van 26.10.2012, blz. 1](#)).

⁽¹³⁾ [PB C 373 van 20.12.2013, blz. 1](#)

⁽¹⁴⁾ Besluit 1082/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende ernstige grensoverschrijdende bedreigingen van de gezondheid en tot intrekking van Besluit nr. 2119/98EG ([PB L 293 van 5.11.2013, blz. 1](#)).

⁽¹⁵⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 september 2013 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (Euratom) nr. 1074/1999 ([PB L 248 van 18.9.2013, blz. 1](#)).

⁽¹⁶⁾ Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad van 11 november 1996 betreffende de controles en verificaties ter plaatse die door de Commissie worden uitgevoerd ter bescherming van de

financiële belangen van de Europese Gemeenschappen tegen fraudes en andere onregelmatigheden ([PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2](#)).

BIJLAGE I

Percentages voor de toewijzing van de financiële middelen voor de uitvoering van het Uniemechanisme, bedoeld in artikel 19, lid 1

Preventie	: 20 % +/- 8 procentpunten
Paraatheid	: 50 % +/- 8 procentpunten
Respons	: 30 % +/- 8 procentpunten

Beginzelen

Bij het uitvoeren van dit besluit, verleent de Commissie prioriteit aan acties waarvoor in dit besluit een termijn is vastgesteld binnen de periode tot het verstrijken van die termijn, met het oog op het halen van die termijn.

[Ingevoegd bij Besluit (EU) 2019/420 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2019, art. 1, 23) (Pbl. 20.03.2019) -

BIJLAGE I BIS

Categorieën van voor financiële bijstand in aanmerking komende kosten in verband met de berekening van de totale geraamde kosten overeenkomstig artikel 21, lid 3

1. Kosten voor uitrusting
2. Onderhoudskosten, waaronder herstelkosten
3. Verzekeringskosten
4. Opleidingskosten
5. Opslagkosten
6. Registratie- en certificeringskosten
7. Kosten voor verbruiksgoederen
8. Kosten van personeel dat de beschikbaarheid en inzetbaarheid van rescEU-capaciteit moet waarborgen.]

BIJLAGE II

Concordantietabel

Besluit van de Raad 2007/162 EG, Euratom	Besluit van de Raad 2007/779 EG, Euratom	Dit besluit
Artikel 1, lid 1		—
Artikel 1, lid 2		Artikel 1, lid 4
Artikel 1, lid 3		—

Artikel 1, lid 4	Artikel 1(2)	Artikel 2, lid 2
	Artikel 1, lid 1	—
	Artikel 1, lid 2, eerste alinea	Artikel 1, lid 2
	Artikel 1, lid 2, tweede alinea	Artikel 1, lid 5
Artikel 2, lid 1		Artikel 2, lid 1, onder a)
Artikel 2, lid 2		Artikel 2, lid 1, onder b)
Artikel 2, lid 3		Artikel 1, lid 6
	Artikel 2, punt 1)	—
	Artikel 2, punt 2)	Artikel 13, lid 1, onder a)
	Artikel 2, punt 3)	Artikel 20, onder b)
	Artikel 2, punt 4)	Artikel 8, onder d)
	Artikel 2, punt 5)	Artikel 7 en artikel 8, onder a)
	Artikel 2, punt 6)	Artikel 8, onder b)
	Artikel 2, punt 7)	Artikel 8, onder c)
	Artikel 2, punt 8)	Artikel 18, lid 1
	Artikel 2, punt 9)	Artikel 18, lid 2
	Artikel 2, punt 10)	Artikel 16, lid 7
	Artikel 2, punt 11)	—
Artikel 3	Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4, lid 1		Artikel 20 en artikel 21
Artikel 4, lid 2, onder a)		Artikel 22, onder a)
Artikel 4, lid 2, onder b)		Artikel 22, onder b), en Artikel 23, lid 1, onder a), b) en c)
Artikel 4, lid 2, onder c)		Artikel 23, lid 1, onder d)
Artikel 4, lid 3		Artikel 23, lid 2 en lid 4
Artikel 4, lid 4		Artikel 32, lid 1, punt i)
	Artikel 4, lid 1	Artikel 9, lid 1
	Artikel 4, lid 2	Artikel 9, lid 3
	Artikel 4, lid 3	Artikel 9, lid 1 en lid 2

	Artikel 4, lid 4	Artikel 9, lid 4
	Artikel 4, lid 5	Artikel 9, lid 5
	Artikel 4, lid 6	Artikel 9, lid 6
	Artikel 4, lid 7	Artikel 9, lid 9
	Artikel 4, lid 8	Artikel 9, lid 7
Artikel 5		Artikel 24
	Artikel 5, punt 1)	Artikel 8, onder a)
	Artikel 5, punt 2)	Artikel 8, onder b)
	Artikel 5, punt 3)	Artikel 8, onder c)
	Artikel 5, punt 4)	Artikel 8, onder d)
	Artikel 5, punt 5)	Artikel 13, lid 1, onder a)
	Artikel 5, punt 6)	—
	Artikel 5, punt 7)	Artikel 13, lid 1, onder d)
	Artikel 5, punt 8)	Artikel 13, lid 1, onder f)
	Artikel 5, punt 9)	Artikel 18
	Artikel 5, punt 10)	Artikel 8, onder e)
	Artikel 5, punt 11)	Artikel 8, onder g)
Artikel 6, lid 1		Artikel 25, lid 1
Artikel 6, lid 2		Artikel 25, lid 2
Artikel 6, lid 3		Artikel 25, lid 3, derde en vierde zin
Artikel 6, lid 4		—
Artikel 6, lid 5		Artikel 25, lid 3, eerste en tweede zin
Artikel 6, lid 6		—
	Artikel 6	Artikel 14
Artikel 7		Artikel 28, lid 1
	Artikel 7, lid 1	Artikel 15, lid 1
	Artikel 7, lid 2	Artikel 15, lid 3
	Artikel 7, lid 2, onder a)	Artikel 15, lid 3, onder a)

	Artikel 7, lid 2, onder c)	Artikel 15, lid 3, onder b)
	Artikel 7, lid 2, onder b)	Artikel 15, lid 3, onder c)
	Artikel 7, lid 3, eerste en derde zin	Artikel 15, lid 4 en Artikel 16, lid 6
	Artikel 7, lid 4	Artikel 15, lid 5
	Artikel 7, lid 5	—
	Artikel 7, lid 6	Artikel 17, lid 3, eerste zin
Artikel 8		Artikel 26
	Artikel 8, lid 1 eerste alinea	Artikel 16, lid 1
	Artikel 8, lid 1, tweede alinea	Artikel 16, lid 2, eerste zin
	Artikel 8, lid 1, derde alinea	—
	Artikel 8, lid 1, vierde alinea	—
	Artikel 8, lid 2	Artikel 16, lid 4
	Artikel 8, lid 3	—
	Artikel 8, lid 4, onder a)	Artikel 16, lid 3, onder a)
	Artikel 8, lid 4, onder b)	Artikel 16, lid 3, onder c)
	Artikel 8, lid 4, onder c)	Artikel 16, lid 3, onder d)
	Artikel 8, lid 4, onder d)	Artikel 16, lid 3, onder e)
	Artikel 8, lid 5	Artikel 16, lid 8
	Artikel 8, lid 6, eerste alinea	Artikel 17, lid 1 en artikel 17, lid 2, onder b)
	Artikel 8, lid 6, tweede alinea	Artikel 17, lid 3, tweede zin
	Artikel 8, lid 7, eerste alinea	—
	Artikel 8, lid 7, tweede alinea	Artikel 16, lid 2, tweede zin
	Artikel 8, lid 7, derde alinea	Artikel 16, lid 9
	Artikel 8, lid 7, vierde alinea	Artikel 16, lid 11
	Artikel 8, lid 7, vijfde alinea	—
	Artikel 8, lid 8	Artikel 16, lid 10
	Artikel 8, lid 9, onder a)	Artikel 16, lid 12

	Artikel 8, lid 9, onder b)	Artikel 16, lid 13
Artikel 9		Artikel 16, lid 2
	Artikel 9	Artikel 18
Artikel 10		Artikel 19, lid 3
	Artikel 10	Artikel 28
Artikel 11		—
	Artikel 11	Artikel 29
Artikel 12, lid 1		Artikel 27, lid 1
Artikel 12, lid 2		—
Artikel 12, lid 3		—
Artikel 12, lid 4		—
Artikel 12, lid 5		—
	Artikel 12, lid 1	Artikel 32, lid 1, onder e)
	Artikel 12, lid 2	Artikel 32, lid 1, onder a)
	Artikel 12, lid 3	Artikel 32, lid 1, onder b)
	Artikel 12, lid 4	Artikel 32, lid 1, onder c)
	Artikel 12, lid 5	Artikel 32, lid 1, onder h)
	Artikel 12, lid 6	Artikel 32, lid 1, onder d)
	Artikel 12, lid 7	—
	Artikel 12, lid 8	—
	Artikel 12, lid 9	Artikel 32, lid 1, tweede deel van onder a)
Artikel 13	Artikel 13	Artikel 33
Artikel 14		Artikel 19
Artikel 15	Artikel 14	Artikel 34
	Artikel 15	Artikel 36
Artikel 16		Artikel 37, tweede zin
Artikel 17	Artikel 16	Artikel 38

⁽¹⁾ Advies van 18 oktober 2018 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ [PB C 361 van 5.10.2018, blz. 37](#)

⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 12 februari 2019 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 7 maart 2019.

⁽⁴⁾ Besluit nr. 1313/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende een Uniemechanisme voor civiele bescherming ([PB L 347 van 20.12.2013, blz. 924](#)).

⁽⁵⁾ Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad ([PB L 347 van 20.12.2013, blz. 320](#)).

⁽⁶⁾ Richtlijn 2007/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 over beoordeling en beheer van overstromingsrisico's ([PB L 288 van 6.11.2007, blz. 27](#)).

⁽⁷⁾ Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 ([PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1](#)).

⁽⁸⁾ Besluit nr. 1082/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 over ernstige grensoverschrijdende bedreigingen van de gezondheid en houdende intrekking van Beschikking nr. 2119/98/EG ([PB L 293 van 5.11.2013, blz. 1](#)).

⁽⁹⁾ [PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1](#).

⁽¹⁰⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren ([PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13](#)).

